

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

**МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНТРОЛЮ
ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ
з дисципліни
“ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСОБИ”
(для спеціалістів)**

МАУП

Київ 2007

Підготовлено доцентом кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства *І. О. Шашковою-Журавель*

Затверджено на засіданні кафедри міжнародного права та порівняльного правознавства (протокол № 4 від 04.12.06)

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом

Шашкова-Журавель І. О. Методичне забезпечення контролю знань студентів з дисципліни “Правовий статус особи” (для спеціалістів). — К.: МАУП, 2007. — 24 с.

Методичне забезпечення контролю знань містить пояснювальну записку, питання для самоконтролю, тестові завдання для поточного контролю, питання для модульного (рубіжного), підсумкового контролю, тестові завдання для підсумкового контролю, а також список літератури.

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2007

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мета контролю — перевірити рівень засвоєння студентами навчального матеріалу дисципліни “Правовий статус особи”.

Об’єкт контролю становить навчальна діяльність студентів на семінарських заняттях, де перевіряється рівень засвоєння ними матеріалу, викладеного в лекціях, закріпленого під час самостійної підготовки та індивідуальної роботи з додатковими літературними джерелами і нормативними матеріалами.

До контрольних заходів належать поточний, рубіжний і підсумковий контроль.

Поточний контроль здійснюється під час семінарських занять, виконання рубіжних контрольних робіт та практичних завдань і має на меті перевірку рівня засвоєння студентами знань з курсу “Правовий статус особи”. Під час семінарських занять застосовуються такі засоби контролю:

- усне опитування з питань, передбачених планами семінарських занять;
- перевірка самостійної роботи, ведення планів-конспектів занять;
- розв’язання завдань на практичних заняттях;
- тестування;
- проведення колоквиумів.

Викладач веде облік відвідувань студентами семінарів, оцінює їх доповіді. Оцінки виступів виставляються тоді, коли вони мають цілісний характер і виявляють знання студентів, інакше зазначається тільки “виступив”.

Відмова від доповідей і відповідей на запитання при обговоренні через невідповідність студентів оцінюється як незадовільний рівень знань.

Рубіжний контроль здійснюється для активізації систематичної роботи студентів і підвищення якості навчального процесу протягом семестру. Рубіжна контрольна робота виконується письмово і складається з трьох питань згідно з варіантами.

Якщо поточний контроль здійснюється з метою діагностики початкового рівня засвоєння теоретичного матеріалу, тобто рівня загального орієнтування у предметі, то рубіжний контроль передбачає перевірку засвоєння здобутих студентами знань за триваліший період і охоплює великі за обсягом розділи курсу. Відповідно змінюєть-

ся методика контролю: перевіряється вміння здійснювати самостійну конструктивну діяльність, а також виявляти взаємозв'язок різних розділів курсу.

Підсумковий контроль передбачає перевірку знань студентів під час заліку.

Підсумковий контроль може здійснюватись як усно, так і письмово за всіма темами курсу (три-чотири питання).

Оцінювання поточних результатів навчальної діяльності здійснюється:

- шляхом усного опитування;
- за результатами поточної контрольної роботи та іспиту.

Рівень знань студентів оцінюється так:

- оцінка “відмінно” — студент виявляє послідовне, глибоке і змістовне розуміння сутності поставлених питань;
- оцінка “добре” — студент грамотно розкриває сутність поставлених питань, добре знає терміни дисципліни, але припускається несуттєвих помилок;
- оцінка “задовільно” — студент поверхово і не в повному обсязі викладає сутність навчального матеріалу, припускається помилок при відповідях на поставлені питання, але орієнтується по суті матеріалу;
- оцінка “незадовільно” — студент не розуміє сутності поставлених питань, припускається грубих помилок, відповідаючи на питання.

Оцінки визначаються за такими критеріями:

1) при усних відповідях:

- повнота розкриття питання;
- логіка викладу;
- культура мови;
- емоційність і переконливість;
- використання літературних джерел (підручників, навчальних посібників, журналів, періодики та ін.);
- аналітичне міркування, вміння здійснювати порівняння, формулювати висновки;

2) при розв'язанні письмових завдань:

- повнота розкриття питання;
- цілісність, системність, логічна послідовність викладу;
- вміння формулювати висновки;
- акуратність оформлення.

Позитивна оцінка в результаті підсумкового контролю виставляється студенту за умови, що він одержав:

- загальну позитивну оцінку за результатами навчальної діяльності на семінарських заняттях;
- позитивну оцінку за результатами контрольної роботи;
- позитивну оцінку на іспиті.

Рівень позитивної оцінки за підсумковим заліком — це середня оцінка, яка виводиться на підставі оцінок, отриманих студентами окремо за кожний з двох попередніх видів навчальної діяльності.

Перед іспитом передбачається ознайомлення студентів із переліком орієнтовних питань, які виносяться для іспиту.

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ

1. Поняття правового статусу особи.
2. Філософсько-правове розуміння поняття “особистість”.
3. Вчення П. Теяра де Шардена про особу.
4. Теоцентристське уявлення про особу.
5. Розуміння особи з позицій соціоцентризму.
6. Вчення мислителів Стародавньої Індії про особу.
7. Природно-правові уявлення Платона.
8. Специфіка правового статусу особи за часів Стародавньої Греції.
9. Права людини в період існування Римської Імперії.
10. Вчення Арістотеля про право і відповідальність особи.
11. Характеристика біологічно-соціальної сутності особи.
12. Елементи правового статусу особи.
13. Співвідношення громадянства і правового статусу особи.
14. Поняття та різні підходи до класифікації прав людини.
15. Права людини “першого покоління”.
16. Особливості розуміння прав людини в Індії.
17. Права людини “другого покоління”.
18. Права людини “третього покоління”.
19. Поняття природного права.
20. Вчення Фоми Аквінського про права людини.
21. Основні тенденції середньовічного уявлення про правовий статус особи.
22. Значення доктрини М. Падуанського для подальшого розвитку вчення про свободу.
23. Сутність поглядів Г. Бректона на проблему прав і свобод особи.

24. Погляди Дж. Локка на сутність прав людини і роль держави в їх забезпеченні.
25. Основні положення вчення Конфуція про особу.
26. Погляди Т. Гоббса на правовий статус особи.
27. Значення доктрини І. Канта для розвитку концепції прав людини.
28. Передумови розвитку та зміст природно-правової концепції прав людини.
29. Плюралістичні наукові підходи до розуміння поняття “свобода”.
30. Вчення Епікура про свободу особи.
31. Співвідношення прав та обов’язків особи в демократичному суспільстві.
32. Роль обов’язків особи в державах релігійної правової сім’ї.
33. Основний зміст і значення Великої хартії вольностей 1215 року для подальшого утвердження прав людини.
34. Види обов’язків особи відповідно до конституцій держав СНД.
35. Особливості забезпечення правового захисту особи за допомогою Верховного комісара з прав людини ООН.
36. Поняття позитивної свободи особи.
37. Зміст негативної свободи особи.
38. Погляди К. Сантейна на сутність прав другого покоління.
39. Особливості механізмів захисту прав особи в Європейському суді з прав людини.
40. Участь Організації Об’єднаних Націй у системі міжнародно-правового захисту жінок.
41. Значення рішень перших трибуналів для розвитку вчення про правовий статус особи.
42. Специфіка міжнародно-правового захисту прав дитини.
43. Особливості правового статусу особи у процесі кримінального судочинства.
44. Відображення прав першого покоління у французькій Декларації прав людини і громадянина 1789 року.
45. Відображення прав “першого покоління” в Конституції США 1776 року.
46. Характеристика Міжнародної хартії прав людини.
47. Особливості регламентації прав людини у традиційній сім’ї права.
48. Співвідношення стану забезпечення громадянсько-політичних і соціально-економічних прав людини у світі.

49. Характеристика спеціалізованих установ ООН, діяльність яких спрямована на захист прав особи.
50. Структура та повноваження Міжнародної організації праці (МОП).
51. Стан реалізації Україною міжнародно-правових норм і програм МОП.
52. Функції та повноваження ВООЗ.
53. Рівень реалізації Україною міжнародно-правових норм, спрямованих на охорону здоров'я.
54. ЮНІСЕФ у системі міжнародно-правового захисту особи.
55. Сучасні тенденції міжнародно-правового захисту особи.
56. Погляди Л. Гордона на сутність соціально-економічних прав людини.
57. Сутність наукової дискусії щодо доцільності конституційного закріплення соціально-економічних прав.
58. Стан забезпечення невіддільних прав людини в Російській Імперії.
59. Значення Французької буржуазної революції для подальшого розвитку природно-правової доктрини.
60. Значення подій Першої світової війни для розвитку концепції прав людини.
61. Характеристика правового статусу особи за часів входження українських земель до складу Речі Посполитої.
62. Особливості правового статусу особи за часів Гетьманщини.
63. Проблема меж свободи особи.
64. Характеристика англійської Петиції про права 1628 року.
65. Значення Habeas Corpus Акту 1679 року для розвитку вчення про права людини.
66. Зміст і значення перших десяти поправок до Конституції США, які становлять Білль про права людини у США.
67. Специфіка захисту прав особи недержавними громадськими формуваннями.
68. Особливості наукових підходів християнських мислителів до розуміння правового статусу особи.
69. Специфіка судового захисту прав людини на національному рівні.
70. Роль англійських філософів у розвитку концепції прав людини.
71. Паризька хартія прав і свобод людини та її значення в системі захисту прав людини.

72. Зміст Вірджинської декларації про права і свободи особи.
73. Сутність філософсько-правових поглядів Г. Сковороди щодо розуміння правового статусу особи.
74. Особливості захисту прав і свобод особи консульськими установами.
75. Значення інституту представників для захисту прав та основних свобод особи.
76. Погляди М. Драгоманова щодо взаємозалежності прав та обов'язків особи.
77. Особливість Іспанської моделі уповноваженого з прав людини.
78. Сутність і значення Брюссельських угод про боротьбу за свободу особи у XVIII ст.
79. Повноваження міліції у сфері захисту прав людини в Україні.
80. Функції адвокатури, спрямовані на захист особи.
81. Забезпечення дотримання прав особи як напрям діяльності органів прокуратури.
82. Поняття та види трудових прав особи.
83. Історія розвитку інституту омбудсмена у світі.
84. Внесок французьких мислителів у розвиток вчення про правовий статус особи.
85. Сутність соціальних гарантій особи.
86. Значення Генеральних угод для забезпечення соціально-економічних прав особи.
87. Роль профспілкового руху в системі захисту соціально-економічних прав особи у світі.
88. Підходи до розуміння початку права на життя особи в різних державах.
89. Структура та повноваження Європейського суду з прав людини.
90. Міжнародно-правовий захист особи в умовах збройних конфліктів.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ

Тести складено відповідно до програми навчальної дисципліни “Правовий статус особи” для поточної перевірки рівня засвоєння студентами навчального матеріалу.

Виконуючи пропонувані завдання, студенти закріплюють знання про загальні та специфічні закономірності трудового права країн світу. При цьому вони спираються не тільки на матеріал навчального

курсу, а й на відомості з порівняльного правознавства та інших юридичних дисциплін.

Головна мета запропонованих тестів — забезпечити засвоєння студентами норм та основних принципів захисту прав особи на міжнародному та національному рівні.

Критерії оцінювання виконання тестових завдань

Оцінку “відмінно” студент одержує за правильну відповідь на 20–18 питань, “добре” — на 17–14, “задовільно” — на 13–10 питань. Якщо правильних відповідей менше десяти, студент одержує незадовільну оцінку.

1. Засновником природно-правової концепції є:

- а) Рене Давід;
- б) Жан-Жак Руссо;
- в) Гуго Гроцій.

2. Не існує такої категорії прав:

- а) “першого покоління”;
- б) “другого покоління”;
- в) “третього покоління”;
- г) “четвертого покоління”.

3. До Міжнародного білтю про права не належить такий міжнародно-правовий акт:

- а) Загальна декларація прав людини;
- б) Міжнародний пакт про громадянські та політичні права;
- в) Європейська конвенція прав людини та основних свобод;
- г) Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права.

4. Права другого покоління характеризуються:

- а) меншою формальною визначеністю порівняно з громадянськими і політичними правами;
- б) їх закріпленням виключно в національних законодавствах;
- в) безпосереднім обов'язком держав щодо забезпечення можливості їх реалізації.

5. Природно-правова концепція виникла:

- а) у Сполучених Штатах Америки;
- б) у Франції;
- в) у Стародавній Греції та Стародавньому Римі.

6. До видів правового статусу особи належить:

- а) розширений правовий статус;
- б) загальний правовий статус;
- в) зменшений правовий статус.

7. Прямий порядок захисту прав людини передбачає звернення:

- а) до міністерства юстиції;
- б) до місцевої державної адміністрації;
- в) до суду;

8. Поняття “право” і “свобода” співвідносяться так:

- а) тотожні;
- б) поняття “право” ширше;
- в) поняття “свобода” ширше.

9. Засновником позитивістської концепції праворозуміння вважається:

- а) Дж. Локк;
- б) Ш. Монтеск'є;
- в) Г. Шершеневич.

10. Системавзаємодіючих і взаємозалежних правових норм, викладених у нормативно-правових актах, — це право:

- а) природне;
- б) другого покоління;
- в) позитивне.

11. До прав другого покоління належить:

- а) право на життя;
- б) право на працю;
- в) право на особисту недоторканність;
- г) право на участь в управлінні справами держави.

12. Право на життя належить до таких прав особи:

- а) політичних;
- б) громадянських та особистих;
- в) соціальних.

13. Перелік прав людини, закріплених у конституціях демократичних держав такий:

- а) вичерпний;
- б) невичерпний.

14. Першим історичним документом, який став базовим для подальшого конституційного закріплення прав людини, вважається:

- а) Міжнародний пакт про громадянські та політичні права;
- б) Європейська конвенція захисту прав людини і основних свобод;
- в) Європейська соціальна хартія;
- г) Французька декларація прав людини і громадянина.

15. Апатриди — це особи:

- а) які є повноправними громадянами двох держав;
- б) які бажають вийти з громадянства певної держави;
- в) які не мають громадянства (підданства) жодної держави світу;
- г) інший варіант.

16. До принципів набуття громадянства не належить:

- а) принцип ґрунту;
- б) принцип традиції;
- в) принцип крові.

17. У Російській Федерації конституційний контроль за дотриманням прав людини здійснює:

- а) голова федерації профспілок РФ;
- б) уповноважений Державної Думи з прав людини;
- в) голова державної комісії з прав людини.

18. Загальна тенденція конституційного закріплення прав другого покоління є такою:

- а) у повному обсязі закріплені в перших конституціях, прийнятих у результаті буржуазних революцій;
- б) відображені в конституціях, прийнятих після Другої світової війни;
- г) вичерпний їх перелік міститься в конституції США.

19. Переважно негативні права особи містяться в конституції:

- а) Франції;
- б) Швеції;
- в) Сполучених Штатів Америки.

20. Набуття громадянства певної держави за народженням називається:

- а) натуралізацією;
- б) кооптацією;
- в) філіацією;
- г) ратифікацією.

ПИТАННЯ ДЛЯ МОДУЛЬНОГО (РУБІЖНОГО) КОНТРОЛЮ

Змістовий модуль І. Основні категорії правового статусу особи

1. Зміст філософсько-правового визначення особи.
2. Погляди на вчення про правовий статус особи у світі.

3. Визначення правового статусу особи.
4. Визначення основних понять правового статусу особи в Україні.
5. Стародавній Єгипет і розвиток вчення про особу.
6. Сутність учення Конфуція про особу та її розвиток.
7. Вплив релігійних шкіл на правові системи країн, які визначали домінуючою мораль певної релігійної конфесії.
8. “Руська правда” як перший законодавчий акт про права і свободи людини.
9. Вплив литовського правління на розвиток магдебурзького права щодо міст і міського населення.
10. Значення Конституції Пилипа Орлика щодо свободи особи.
11. Вплив діяльності ООН на розвиток універсального принципу правового статусу особи.
12. Вплив Другої світової війни на сферу захисту прав людини.
13. Діяльність ООН у сфері захисту прав і свобод особи.
14. Сутність Загальної декларації прав людини.
15. Європейський механізм визначення статусу особи та його розширене тлумачення щодо прав особи.

Змістовий модуль II. Конституційно-правові гарантії правового статусу особи

1. Визначення поняття “громадянське суспільство”.
2. Специфіка взаємовідносин між особою та владними структурами у громадянському суспільстві.
3. Розвиток суверенності та активності особи в контексті розвитку громадянського суспільства.
4. Значення громадянського суспільства як посередника між державою та особою в інтересах її захисту.
5. Проблеми формування міжнародного громадянського суспільства.
6. Сутність конституційних гарантій основних прав особи.
7. Визначення поняття “право особи на недоторканність”.
8. Сутність презумпції невинності як основного принципу правового статусу особи.
9. Діяльність посадових осіб правоохоронних структур із забезпечення права на недоторканність.
10. Зв’язок незаконного затримання і незаконної перевірки та порушення права недоторканності.
11. Визначення поняття “гідність особи”.

12. Сутність соціальних прав як факультативних у міжнародно-правових актах і на рівні Основного Закону України.
13. Визначення поняття “свобода”.
14. Вплив звичаїв народу України на розвиток та обмеження свободи.
15. Взаємозв’язок прав та обов’язків особи.

Змістовий модуль III. Механізми контролю дотримання прав і свобод людини

1. Сутність поняття реалізації прав і свобод у системі правопорядку держави.
2. Функції ООН з нагляду за дотриманням прав особи.
3. Сутність поняття порушення прав людини.
4. Особливості розвитку Європи щодо визначення прав і свобод особи.
5. Значення можливості індивідуального звернення особи за захистом порушених прав і свобод до структур ООН.
6. Сутність створеного Радою Європи регіонального механізму захисту прав людини.
7. Сутність Конвенції про захист прав і свобод особи для кожного суб’єкта Ради Європи.
8. Діяльність Європейського Суду з прав людини.
9. Сутність поняття захисту прав людини в Україні.
10. Судовий захист прав людини в Україні.
11. Несудовий захист прав людини в Україні.
12. Особливості захисту прав людини Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини.
13. Значення правозахисних організацій у сфері захисту прав людини.
14. Значення засобів масової інформації у сфері захисту прав людини.
15. Загальна характеристика сучасного етапу розвитку вчення про особу та захист її інтересів на внутрішньодержавному і міжнародному рівнях.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Сутність понять “людина”, “особа”, “громадянин”.
2. Сутність поняття “права людини”.

3. Критерії класифікації прав людини.
4. Класифікація прав людини за сферами суспільних відносин.
5. Покоління прав людини.
6. Сутність природно-правової концепції.
7. Сутність позитивістської доктрини.
8. Співвідношення природного і позитивного прав.
9. Сутність поняття “свобода людини”.
10. Сучасне визначення поняття “свобода людини” та його значення для правової поведінки в суспільстві.
11. Межі свободи особи як гарантія дотримання прав інших осіб.
12. Взаємозв'язок прав та обов'язків особи.
13. Поняття та сутність обов'язків особи.
14. Обов'язок особи захищати вітчизну в різних державах.
15. Позитивні зобов'язання держави як гарантія забезпечення соціально-економічних прав особи.
16. Конституційне закріплення обов'язків особи в державах Європи.
17. Відображення обов'язків особи в Конституції України.
18. Сутність поняття права “першого покоління”.
19. Причини “вторинності” прав “другого покоління”.
20. Сучасний стан забезпечення соціально-економічних прав особи у світі.
21. Специфічні риси прав “другого покоління”.
22. Характеристика передумов розвитку концепції прав людини в період античності.
23. Особливості розвитку вчення про права людини за часів середньовіччя.
24. Розвиток наукової думки про права людини у Новий час в Європі.
25. Відображення прав і свобод людини в Конституції Пилипа Орлика.
26. Конституційне закріплення прав людини в Конституції США.
27. Відображення прав людини в Конституції ФРН.
28. Конституційне закріплення прав людини в Російській Федерації.
29. Конституційне закріплення прав людини в Україні.
30. Поняття та види гарантій прав людини.
31. Правові гарантії прав людини в Україні.
32. Процесуальні гарантії прав людини в Україні.
33. Організаційна природа гарантій прав людини.

34. Конституційні гарантії прав людини в Україні.
35. Особливості правової регламентації прав людини у Великобританії.
36. Поняття парламентського контролю за дотриманням прав людини.
37. Контроль за дотриманням прав людини в державах СНД.
38. Специфіка конституційного закріплення соціально-економічних прав у світі.
39. Погляди К. Сантейна на проблему конституційного закріплення соціально-економічних прав людини.
40. Особливості правового статусу особи в Російській Імперії у другій половині XIX ст.
41. Конституційне закріплення прав особи в конституціях СРСР.
42. Стан дотримання громадянських і політичних прав особи за часів Радянського Союзу.
43. Стан дотримання соціально-економічних прав особи в СРСР.
44. Значення Французької декларації захисту прав людини 1789 року для утвердження гуманістичних цінностей у світі.
45. Історичні аспекти розвитку міжнародно-правового захисту прав людини.
46. Закріплення у Статуті ООН обов'язку держав щодо забезпечення прав і свобод людини.
47. Участь України в діяльності Організації Об'єднаних Націй.
48. Правова природа Міжнародного білля (закону) про права людини.
49. Характеристика Загальної декларації прав людини 1948 року.
50. Характеристика Міжнародного пакту про громадянські та політичні права 1966 року.
51. Характеристика Факультативного протоколу № 1 до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права 1966 року.
52. Характеристика Міжнародного пакту про соціальні, економічні та культурні права 1966 року.
53. Міжнародно-правові акти універсального характеру, спрямовані на заборону дискримінації за різними ознаками.
54. Захист прав людини на регіональному рівні.
55. Історія становлення, структура, функції Ради Європи.
56. Участь України в діяльності Ради Європи.
57. Характеристика Європейської конвенції захисту прав людини та основних свобод 1950 року.

58. Поняття міжнародних контрольних механізмів щодо дотримання прав людини.
59. Порівняльно-правові аспекти механізму захисту громадянських і політичних прав людини та механізму захисту соціальних, економічних і культурних прав людини.
60. Заходи запобігання порушенню прав і свобод людини міжнародними організаціями.
61. Прийняті в межах СНД угоди, спрямовані на захист прав людини.
62. Порівняльно-правовий аналіз контрольного механізму Європейської конвенції захисту прав людини та основних свобод 1950 року та Загальної декларації прав людини 1948 року.
63. Поняття громадянського суспільства.
64. Спільне та відмінності між суспільством і громадянським суспільством.
65. Статус особи у громадянському суспільстві.
66. Роль громадянського суспільства у зміцненні гарантій захисту прав особи.
67. Громадянське суспільство і держава: відокремленість та єдність.
68. Історичні аспекти розвитку філософсько-правового вчення про громадянське суспільство.
69. Проблеми розвитку громадянського суспільства в Україні.
70. Функції Комітету ООН з прав людини.
71. Доповіді держав у Комітеті ООН з прав людини.
72. Порядок звернення зі скаргою до Комітету ООН з прав людини.
73. Поняття захисту прав людини в Україні.
74. Судовий захист прав людини в Україні.
75. Особливості несудового захисту прав людини в Україні.
76. Відповідальність за порушення права недоторканності особи відповідно до чинного законодавства України.
77. Дотримання права недоторканності особи в діяльності посадових осіб правоохоронних структур в Україні.
78. Поняття порушення прав людини і форми відповідальності на міжнародному рівні та на рівні національного законодавства.
79. Історія створення інституту омбудсмена в різних країнах.
80. Повноваження, методи діяльності омбудсменів.
81. Форми регулювання діяльності омбудсменів у різних державах.
82. Українська модель омбудсмена.
83. Сфера компетенції омбудсмена в Російській Федерації.

84. Повноваження омбудсмена у Швеції.
85. Особливості діяльності омбудсмена в Данії.
86. Сфера компетенції омбудсмена у Великобританії.
87. Компетенції Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.
88. Взаємозв'язок населення і окремої людини.
89. Захист прав національних меншин на універсальному рівні.
90. Захист прав національних меншин у країнах Західної Європи.

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Тестові завдання для підсумкового контролю знань студентів з дисципліни “Правовий статус особи” складені відповідно до навчальної програми дисципліни і мають на меті визначити рівень підготовки студента до підсумкового контролю у формі іспиту.

Критерії оцінювання виконання тестових завдань

Оцінку “відмінно” студент одержує за правильну відповідь на 20–18 питань, “добре” – на 17–14, “задовільно” – 13–10 питань. Якщо правильних відповідей менше десяти, студент одержує незадовільну оцінку.

- 1. Зазначте, положення якого з наведених міжнародно-правових актів передбачають імперативний обов'язок держав щодо їх дотримання:**
 - а) Загальної декларації прав людини;
 - б) Міжнародного пакту про громадянські та політичні права;
 - в) Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права.
- 2. Міжнародно-правовий механізм захисту прав людини передбачає більше можливостей для захисту:**
 - а) громадянських і політичних прав;
 - б) економічних, соціальних і культурних прав;
 - в) прав міжнародних організацій.
- 3. Міжнародний суд з прав людини і Міжнародна комісія з прав людини створені на підставі:**
 - а) Факультативного протоколу до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права;
 - б) Європейської конвенції про захист прав людини і основних свобод;
 - в) Загальної декларації прав людини.

4. Комітет ООН з прав людини складається з такої кількості експертів:

- а) 3;
- б) 5;
- в) 53;
- г) 18.

5. Україною досі не ратифікований такий міжнародно-правовий акт у галузі захисту прав людини:

- а) Загальна декларація прав людини;
- б) Європейська соціальна хартія;
- в) Європейська конвенція захисту прав людини та основних свобод.

6. Право міжнародного захисту прав людини остаточно сформувалось як галузь міжнародного права у такий період:

- а) наприкінці XIX ст.;
- б) у 90-х роках XX ст.;
- в) після Другої світової війни.

7. В Україні смертна кара заборонена на підставі:

- а) Європейської конвенції прав людини та основних свобод;
- б) Міжнародного пакту про громадянські та політичні права;
- в) Конвенції проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання.

8. Згідно з Декларацією основоположних принципів і прав у сфері праці Генеральну доповідь про стан дотримання прав трудящих один раз на 4 роки проголошує:

- а) Генеральний секретар ООН;
- б) Уповноважений ООН з прав трудящих;
- в) Генеральний директор Міжнародного бюро праці.

9. Підґрунтям для розвитку системи міжнародно-правового захисту прав людини є ідеї такого мислителя:

- а) Ф. Аквінського;
- б) Ж.-Ж. Руссо;
- в) Г. Гроція;
- г) І. Канта.

10. Комітет ООН з прав людини створений з метою сприяння здійсненню вимог такого документа:

- а) Міжнародного пакту про громадянські та політичні права;
- б) Міжнародного пакту про соціальні, економічні та культурні права;

- в) Загальної декларації прав людини;
- г) Європейської конвенції захисту прав людини та основних свобод.

11. Інкомунікадо — це ситуація, коли людина:

- а) позбавлена громадянства;
- б) позбавлена волі, утримується в ізоляції від зовнішнього світу;
- в) позбавлена права брати участь в управлінні суспільними справами.

12 Тенденція “позитивації” прав особи означає:

- а) визнання державою природних прав особи;
- б) обов’язок держави вживати заходів захисту прав, які традиційно вважалися негативними;
- в) обмеження негативних прав особи.

13. Такі ознаки, як формально-правова рівність, індивідуалізм, незалежність, розуміння справедливості як відплати за заслугами, а спільного блага як добробуту більшості, характерні для тлумачення свободи особи:

- а) традиційного;
- б) ліберального;
- в) консервативного.

14. Першим нормативно-правовим актом, що закріпив свободу совісті, є такий:

- а) Велика хартія вольностей 1215 року;
- б) Міланський едикт 313 року;
- в) Петиція про права 1628 року.

15. Право на намагання людини бути щасливою закріплено в конституції:

- а) Франції;
- б) Сполучених Штатів Америки;
- в) Греції;
- г) Італії.

16. Білль про права США — це:

- а) нормативно-правовий акт, де закріплено невіддільні права громадян США;
- б) документ, який відображає негативні свободи особи;
- в) перші десять поправок до Конституції США.

17. Хартія для нової Європи була підписана в результаті:

- а) Паризької зустрічі глав держав 1990 р.;
- б) Мадридської зустрічі 1983 р.;
- в) Копенгагенської наради Конференції з людського виміру ОБСЄ 1990 р.

18. Відновлення втраченого з певних причин громадянства називається:

- а) натуралізацією;
- б) реінтеграцією;
- в) філіацією.

19. Термін повноважень президента Європейського суду з прав людини становить:

- а) 5 років;
- б) 3 роки;
- в) 10 років.

20. Підкомісія з попередження дискримінації та захисту меншин була утворена:

- а) Генеральною асамблеєю ООН;
- б) Економічною та соціальною радою;
- в) комісією з прав людини.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Конституція України. — К., 1996. — Ст. 9, 55.
2. Загальна декларація прав людини. — К.: Право, 1995. — 20 с.
3. Європейська конвенція про захист прав людини та основних свобод (зі змінами та новою редакцією станом на 1 вересня 1999 р.) // Практика Європ. суду з прав людини: Рішення, коментарі. — 1999. — № 2. — С. 15–47.
4. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок. — К.: Право, 1995. — 12 с.
5. Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього. — К.: Право, 1995. — 26 с.
6. Конвенція о статусе апатридов. — К.: Право, 1995. — 12 с.
7. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права. — К.: Право, 1995. — 38 с.
8. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права. — К.: Право, 1995.
9. Основные принципы, касающиеся роли юристов // Права людини і професійні стандарти для юристів. — К.: Сфера, 1999. — С. 24–28.
10. Основные принципы независимости судебных органов // Права людини і професійні стандарти для юристів. — К.: Сфера, 1999. — С. 28–31.

11. *Регламент* суду від 4 листопада 1998 року // Практика Європ. суду з прав людини: Рішення, коментарі. — 1999. — № 1. — С. 217–260.
12. *Факультативний* протокол № 1 до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права. — К.: Право, 1995. — 12 с.
13. *Короткий* путівник по Європейській конвенції з прав людини. — К.: Центр інформації та документації Ради Європи в Україні, 1998. — 90 с.
14. *Краткий* путеводитель по Европейской конвенции о защите прав человека. — Страсбург, 1994.
15. *Международное* право. Общая часть / Под ред. И. И. Лукашука. — М., 1996.
16. *Международное* право / Под ред. Г. В. Игнатенко. — М., 1999.
17. *Международное* право. Часть Особенная / Под ред. И. И. Лукашука. — М., 1998.
18. *Основи* конституційного права / За ред. В. В. Копейчикова. — К.: Юрінком, 1997. — 318 с.
19. *Права людини*: Підручник для шкіл та гімназій (10–11 класи). — К.: Право, 1997. — 320 с.
20. *Правознавство* / За ред. В. В. Копейчикова. — К., 1999.
21. *Тимченко Л. Д.* Международное право. — Харьков, 1999.
22. *Алексеев С. С.* Теория права. — Харьков, 1994.
23. *Буткевич В. Г.* Права людини в Україні: перспективи і реальність // Укр. часопис з прав людини. — 1995. — № 1. — С. 7–12.
24. *Бабкін В. Д.* Соціальна держава та захист прав людини // Правова держава. — 1998. — Вип. 9. — С. 3–8.

Додаткова

25. *Гусейнов Л.* Международная ответственность государств за нарушения прав человека. — К., 2000.
26. *Дженіс М., Кей Р., Бредлі Е.* Європейське право у галузі прав людини: джерела і практика застосування. — К.; Будапешт, 1997.
27. *Общая* теория прав человека. — М., 1996.
28. *Рабінович П. М.* Рішення Європейського суду з прав людини: спроба концептуально-методологічного аналізу // Право України. — 1997. — № 12.
29. *Суверенітет* України і міжнародне право / За заг. ред. В. Н. Денисова, В. І. Євінтова. — К., 1997.
30. *Тихонов А. А.* Верховный комиссар ООН по правам человека // Междунар. журн. междунар. права. — 1995. — № 1.

31. *Труженикова Л. Н.* Доктрина международного права о положении физического лица // *Международ. журн. междунар. права.* — 1994. — № 4.
32. *Энтин М. Л.* Международные гарантии прав человека: опыт Совета Европы. — М., 1995.
33. *Isakovich S.* The Truth about Human Rights. — К., 1985.
34. *Башимов М. С.* Институт уполномоченного по правам человека за рубежом. — М., 1997.
35. *Бойцова В. В.* Омбудсмены для университетов? // *Правоведение.* — 1994. — № 4. — С. 95–97.
36. *Бойцова В. В.* Институт местного омбудсмана в Великобритании // *Правоведение.* — 1993. — № 3. — С. 48–50.
37. *Карпачова Н.* Щорічна доповідь Уповноваженого ВР України з прав людини /<http://www.ombudsmen.kiev.ua>
38. *Хаманева Н. Ю.* Место и роль института омбудсмана в системе правового контроля // *Государство и право.* — 1992. — № 2.
39. *Хаманева Н. Ю.* Охрана прав граждан зарубежных стран: институт омбудсмана (Правовой аспект): Сб. обзоров. — М., 1991.
40. *Хаманева Н. Ю.* Место и роль института омбудсмана в системе правового контроля // *Правоведение.* — 1992. — С. 84–87.
41. *Денис М., Кей Р., Бредли Е.* Европейское право в области прав человека. — М., 1997.
42. *Денис М., Кей Р., Бредли Е.* Европейское право в области прав человека. Практика и комментарии. — М., 1997.
43. *Энтин М. Л.* Международные гарантии защиты прав человека. — М., 1994.
44. *Журек О.* Самоопределение народов в международном праве // *Сов. гос. и право.* — 1990. — № 10.
45. *Mill J. S.* Utilitarianism, Liberty and Representative Government. — N. Y., 1951.
46. *Мюллерсон Р. А.* Права человека: идеи, нормы, реальность. — М., 1991.
47. *Цивільний кодекс України.* — К., 2003.
48. *Закон України “Про громадянство”.* — К., 1991.
49. *Конституційне право України /* За ред. В. Погорілка. — К., 1999.
50. *Шаповал В. М.* Конституційне право зарубіжних країн. — К., 2001.
51. *Енциклопедичний словник.*
52. *Боргом Ю.* Фома Аквинский. — М., 1975.

53. *Ильин П.* Путь к очевидности. — М., 1993.
54. *Охріменко О.* Фундаментальні філософські проблеми. — IV. Проблема людини.
55. *Тяр де Шарден П.* Феномен человека. — М., 1987.
56. *Фромм Е.* Бегство от свободы. — М., 1990.
57. *Величко А.* Развитие идеи естественного права в трудах Чичерина Б. Н. // Правоведение. — 1994. — № 3.
58. *Гроций Г.* О праве войны и мира. Три книги, в которых объясняются естественное право и право народов, а также принципы публичного права. — М., 1956.
59. *Игумен Вениамин.* Философское обоснование концепции прав человека /<http://www.hro.org/editions/index.htm>
60. *Кістяківський Б.* Вибране. — К., 1996.

ЗМІСТ

Пояснювальна записка.....	3
Питання для самоконтролю.....	5
Тестові завдання для поточного контролю.....	8
Питання для модульного (рубіжного) контролю.....	11
Питання для підсумкового контролю.....	13
Тестові завдання для підсумкового контролю.....	17
Список літератури.....	20

Відповідальний за випуск *А. Д. Вегеренко*
Редактор *І. В. Хронюк*
Комп'ютерне верстання *О. Л. Лапшина*

МАУП

Зам. № ВКЦ-2880

Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП)
03039 Київ-39, вул. Фрометівська, 2, МАУП